

ELŐFIZETÉSI DIJ HELYBEN:
 Egész évre . . . . . 6 frt — kr.
 Félévre . . . . . 3 frt — kr.
 Negyed évre . . . . . 1 frt 50 kr.

VIDÉKRE POSTÁN KÜLDVE:
 Egész évre . . . . . 6 frt 60 kr.
 Félévre . . . . . 3 frt 30 kr.
 Negyed évre . . . . . 1 frt 65 kr.

HIRDETÉSI DIJ:
 Egész oldal . . . . . 20 frt.
 Fél oldal . . . . . 10 frt.
 Negyed oldal . . . . . 5 frt.
 Készen felül minden hirdetésnél 30 kr. kincstári illeték fizetendő.
 Kivételes esetekben kedvezmény, többszöri hirdetésnél árlengedés.

SZABADSÁG.

A szerkesztőség és kiadóhivatal:
 VII. kör, Virág utca 337
 ls., hova a közlésre szánt levelek, és kéziratok intézendők.

Hirdetések felvételnek ugyanott.

A „Nyilttér“ sora 15 kr.

A „Szabadkai Közlöny“ VII. évfolyama után és helyett kiadja: **SZALAY LÁSZLÓ A. ügyvéd.**

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap. **✱ Egyes szám ára 15 kr. ✱**
 Számonként kizárólag a szerkesztőnél vagy a lapkihordónál kapható.

A törvénytíprók szövete.

A Mamuzsich-Antunovics-féle szövetezet f. évi február hó 12-én eddigi botrányos életére oly koszorut tett, a minőt csak örültek fonhatnak katáng és bogács törmelékéből. Törvényt tettek a törvény fölött, leszávták országos törvényeinket, és fölü kerekedtek a törvényes intézményeken. Oly merészséget követtek el, a minőt káros következmények nélkül maga a koronás király sem tehetne. Ez a számtalan gonosz oldaláról ismeretett keverék-elem megfélekedett arról is, hogy az ereklje s z e n t, és sárral dobálta egyik nemzeti erekljénket, a s a j t ó t ö r v é n y t!

Ha eddig soha nem, ma láthatta a magyar kormány köztünk volt élő képviselője Jankovich Aurél, hogy a Mamuzsich-féle szövetezet a szabad- elvűség cége alatt gőzölgő bogrács köré gyülekezett egyszerű éhes tömeg mely ordít a kenyérért, s a ki legkisebb gáncsolat vet eléjük a bogrács kézbentartására, annak törvényes vagy törvénytelen eszközökkel de pusztulni kell.

Es a mióta Mamuzsics Ágoston mint nem igazolt városi bizottsági tag nem hallathatja hangját közgyűléseinken, ott van az országgyűlési képviselő Horváth Mór, s elkövet a polgármesterrel együtt mindent, hogy az értelmetlen tömeget saját érdekük szerint szavaztassa le.

Szavazásra hajtának mindent, mert tudják hogy a nyers erő kezükben van.

A törvényhatósági törvény 55-ik

§-a határozottan kimondja, hogy minként hitelesítendő a közgyűlési jegyzőkönyvek. Ha a közgyűlés több napig tart, akkor az előző napról felvett jkv a reá következő nap hitelesítetik, — ha egy nap tart a gyűlés, akkor a jegyzőkönyv hitelesítésére vagy hitelesítő közgyűlés hivandó egybe 3 nap alatt, vagy e célra küldöttség választatik.

A f. évi január 26-diki botrányos közgyűlési jegyzőkönyvnek hitelesítésére bizottság lett kiküldve. A polgármester a főügyési választásra vonatkozó jegyzőkönyvi részletnél eme hitelesítés alkalmával bekívánta vétetni, hogy a távozó bizottsági tagok abuzgolták a főispánt. Ez ellen Szalay László tiltakozván, a polgármester a jegyzőkönyv e részét a főjegyzőnek különben helyes fogalmazását a legközelebbi közgyűlés elé terjesztette, hogy ott az értelmetlen tömeg segítségével saját szájze szerint módosíttassa azt. Dr. Horváth Mór, egy határozati javaslattal állt elő a tegnapi közgyűlésen, s a főjegyző fogalmazása helyett azt kívánta hiteles közgyűlési határozatként elfogadni.

Többen szólottak e tárgyhoz, s a jelenvolt szép számú intelligens elem a törvényre támaszkodva napirendre térést indítványozott.

A Mamuzsics-Antunovics-féle had akkor irásban névszerinti szavazást kért, mit a főispán elrendelni kénytelen volt.

A törvény nyílt rendelkezése ellenére az értelmetlen tömeg szavazata alapján a főjegyző szövegzése helyett a Mamuzsics-féle ferditett szöveg hitelesítettett.

Ella is öltözködik. A rózsaszín ruha oly jól áll arany fűrtéhez. Bálkirályné akar lenni. Édesen mosolyog szemlélve önmagát. Majd felsóhajt. Már hány éve áldozott Terpsihore templomának; s mégis... leány. De ma okvetlen parthiet kell fogni.... mert itt az idő.

Készen vagyok, — szolt Helén a belépő mamának. Nézd édes e remek csokrot; most hozta egy bérszolga. Ugyan ki küldi? gondolkodik Helén. (Nem álltom, — de azt hiszem, hogy a jó mama csináltatta.) Ma tiéd lesz a diadal; mily gyönyörű vagy! Hiába, nincs párj, Monasterlynek; ezentul mindent ott készítették. Igen! Csak adja Isten lányom hogy „ó“ elcsábitasd. Mindent elfogok kökövetni mama; mindent, még szerelmet is vallok neki.

Leona crém csipke ruhájában áll a nagy tükör előtt. Piros ajkán boldog mosoly vonul végig.... Ott lessz Ervin egyetlen szerelme! Mennyire örül, látni fogja azt akit szeret, s ki viszont szereti; mily rég eped ez után, s vágya ma teljesülni fog. Utközben a mama lelkére köti, hogy a Báro urral barátságos és nagyon nyájas legyen. De ha nem szeretem őt!... az nem baj! Pempa és fény veend körül; gazdag leszesz... irigyelni fognak. Jól van megteszem, szolt szomoruan; de Ervint örökké.... Tovább nem

Ezzel kapcsolatban felvetett u gyancsak a hirhelt országos képviselő indítványa a főjegyző felfüggesztése iránt, de jobbnak látta a felfüggesztés indítványozásától elállani, és csak fegyelmi vizsgálatot kért. Miért? Mert a főjegyző elég vakmerő (?) volt a fővárosi sajtót felvilágosítani, hogy a városi főügyési választásnál nem történtek meg a világgá kürtölt botrányok.

De hát hogy is mer főjegyző hírlapi cikket írni? Hiszen a főjegyző egy fehér rabszolga, a polgármester és társai uralom vágyának hitvány eszköze, és nem is ember a ki gondolkozni tud. A hatóság banda legalább így gondolkozik.

A főjegyző embernek hitte magát, lakoljon érte. Es lakol is, mert a többség titkos szavazás után elrendelte a fegyelmi vizsgálatot.

Megdöbbenve, s a törvénytíprás e nyomorult merényletétől lesújtva írjuk e sorokat, mert a Mamuzsics-Antunovics szövetezet szabadka sz. kir. város közgyűlése nevében meggyalázta a 1848-ik évi szent erekljé-ként tisztelt sajtótörvényt, s alkotott e közgyűlés nevében oly határozatot hogy e tudatlan hustömegből álló hatóság többséggel ítélkezhetik most már sajtó ügyekben is.

Hasztalanul intette Mánich Péter veterán harciosa közéletünknek a többséget ily merész lépés megtételétől, hasztalan érvelt Miloszavlyevics több társaival a törvénytelenesség ellen, s hasztalan emelt szót Szalay, hogy akár egyesek akár a testület sértett meg hírlapilag, a fölött a budapesti esküdtsek és nem a szabadkai obtyi-

folytathatja mert a Báro ur jött eléjük; és most a mama paraucsat kell követnie.

Aranka fehér illuzion ruhában élő virágokkal diszitve ül piros bársony szőlye székén; várja az indulási órát. Az első bálba megy ma. Szive lázasau dobog; ezer féle képek jelennek meg képzeletében, s már előre hallja a keringő csabos hangjait. Valjon jól fog-e mulatni? észre fogják-e venni, a sok kaczer virágok közt, e kis szerény ibolyát? Oh! már hány éjjel nem aludt e miatt: s tegnap egy kis párbajról is álmodott; mely miatta történt. Ah! csak ez teljesejdek. Az első bál után ez elég diadal!

A kedves mamák gondolatait leirni... nem vállalkozom. Elmulik a bál. Egy éj alatt mennyi öröm, s mennyi keserűség játszódik le a báterem parkettjén. Nagyon kevesek ábrándja teljesül, mert nagy reményű házasulandó ifjaink Carneval ur Ó felségével együtt Adieut kívánnak! S mi marad hátra? A papáknak jut az oroszlán rész, azaz a nagy számlákat fizetni; s a k. mamáknak, az az édes „remény“, hogy nemsokára jön a „fordó saison....“

Sch. J.

nárság itél. Megejtett a szavazás, és a szavazás eredménye a nyers tömeg „igen“-je lett, vagyis a fegyelmi vizsgálat elrendelése hírlapi közlemény miatt.

A törvényhozó testület tebát be-szélhet az országgyűlésen a mit tesz-szik, Ó felsége a király szentesíthet törvényeket a minöket akar, azt a szabadkai panszlávpárti kenyérszövetkezet nem respektálja.

Vajjon meddig tart ez így? Meddig túri a főispán azt a gyalázatos erőszakoskodást, és meddig tartózkodik még, hogy kellően informálja a minis-teriumot? Végre is a főispán a kormány-nyak bizalmi embere, miért nem rántja le e törvénytípró szövetezetről az álarcot?

Beszéltek ma, meg maga a polgármester is, hogy a főjegyző ellen már csak azért is elrendelendő a fegyelmi vizsgálat, mert botrányt követett el. Meglehet hogy igaz, nem tudjuk hol és mikor, de hogy a polgármester boros palackokat vagdalt Pali-son a földhöz a legválogatottabb társaság jelenlétében, s hogy életéből épügy lehet a botrányok tárházát megtölteni mint a másik indítványozó Horváth Mór, azt Szabadkán bizonyítani nem kell, tudja minden ember.

Es ezek hivatkoznak szorgalomra, jó erkölcsökre és tisztességes viseletre, a kik ellen uton ut félen hallani a panaszt hogy e térer nagyon oly nagyon hátul állanak.

A közgyűlésen hozott és fent jel-zett két határozott a ministerium elé kerül, s mi erősen hiszünk nemcsak abban hogy e törvénytelen határozatok megsemmisítetnek, de hisszük azt is, hogy a kormány végrevalahára felismerendi a szabadkai viszonyok mai tarthatatlan helyzetét, és iparkodni fog képviselője által oda hatni, hogy a nyers tömegre támaszkodó basáskodásnak végre gát vettessék.

Szavazatok eredménye.

Dr. Horváth Mór, a közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére vonatkozó indítványa fölött szavazott 126 bizottsági tag. Horváth indítványára szavazott 90, a főjegyző szövegzése mellett 36 egyén.

A kik a főjegyzői szövegzést fogadták el azok „i g e n“ — akik Horváth mellé sorakoztak azok „n e m“ — mel szavaztak.

Miután a szavazás névszerinti volt, módunkban áll a szavazók névsorát közölni, s tesszük ezt különösen azért, hogy tájékozza magát olvasóközönségünk is a szavazatokkal szemben.

Igennel szavaztak: Pertich Mihály, Hevér Géza, Kertész Nándor, Gyorgyevics Szredoje, Léway Simon, Szigethy József, Jankovich Kázmér, Mucsy György, Mácskovits Titusz, Milkó Izidor, Varga Károly, Manojlovits István, Regényi Lajos, Vojnits hajdu Antal, Vály Béla, Gábrly László, Mukics Lároly, Halbrohr Mór, Lichtneckert Já-

TÁRCZA.

Bál előtt.

(Saison cikkk.)

Vörös bársony hosszú uszályosruhában, ott áll a tükör előtt Melanie, a ragyogó szépségű asszony. Fekete hajába gyémánt agrafot tűz. Egyedül megy a bálba, — férje beteg s öreg!... Ő pedig hódítani akar; azt akarja, mindenki őt imádja; s e gondolatnál kaczerán veti fel bogár szemeit. Megvan elégedve! Ma különösen szép! S elmegy. Az ajtonál jut eszébe, hogy férjének illő lesz „Arevairt“ mondani. Ez a chic asszony.

A chaise-longue-on nyugszik Camilla a szép fiatal özvegy. Illatos havanna szivarjának bodor füstje száll fel a levegőbe. Majd fel kell, s az öltözéshez fog. Ma igen halvány vagyok. A kék selyem ruhát veszem fel; ez jól fog állni; s kaczerán rendezi el szöke fűrtit. Anna! Adja az Olympia hajport, rózsaszínt. Így ni. Szép... a legszebb akarok lenni! És... és... férjhez is szeretnék menni, s ma igen sokan lesznek... Tessék nagysága e kis csipke kendő. Ah! csupa ess-bouquet, adjon másikat. Ixya Lissel.

nos, Birkás Gyula, Máncs Péter, Schönstein Mór, Singer Adolf, Aradszky Lukács, ifj. Hoffmann Mátás, Halbrohr Adolf, Szalay László, Farkas Zsigmond, Tóth Béla, Malachovszky László, Varga István, Szántay Lajos, Sári Szabó László, Vida János, Gálly György és Kis dogyi Menyhért.

Nemmel szavaztak: Mamuzsich László, Antunovics József, Schulhoff Herman, Sztipics László, Sztipics Jakob, Antunovics Mátás, Liposencsics Pál, Jakobcsics Béla, Dobrojevics Plátó, Dulics János, Jakobcsics Imre, Sztantits János, Sztipics Albert (József fi), Manojlovics Szánkó, Horváth Mór, Antunovics Lajos, Sztipics János (József fi), Geiger A. Mór, Aradszky Uros, Joo Dezső, Mamuzsich Mátás, Baics Gergely, Vujkovic Cziuin Lőrincz, Malagurszky János (József fi), Vujkovic Cziuin Lukács, Milassin Ignác, Malagurszky Simon, Rádics János, (Thimot fi), Antunovics István, Kernajszki Gl. M. (Radován fi), Vujkovic Cziuin Pál, Romits Antal, Dulits Márk (Gergely fi), Petrik József, Jóó Károly, Pukkel Sándor, Dulics József, Ifj. Mamusich Ivan, Antal, Pertics János (Máté fi), Vojnics János, Jakobcsics Antal, Vojnics hajdu Sándor, Vukov Márk, Milodanovics Jakob, Szudárovics Felix, Osztrogonacz Mihály, Osztrogonacz Károly, Szárits Péter, Vojnics Zélics Máté, Csóvics István, Beszedés István, Horváth Károly, Bénis Mihály, Peits János, Milodanovics Kázmér, Bukvits Ferencz, Rozsits János, Szkenderovits Pál, Malagurszky Mihály, Mamusich György, Ifkovic Iván, Simon, Malagurszky Imre, Hoffmann Antal, Dulics Jenő, ifj. Mamusich Balás, Pertich Simon, Sztipics Máté, Polyakovic Albert, Pertich Albert, Szkenderovics Márk, Vojnics Purcsár István, Vnkovic László, Kuluncsics Illés, Sztipics István, Dominus Simon, Gabrits János, Kuluncsics Márk, Mácskovic János, id. Milacszy Károly, Gyulics Károly, Sorga Horgosi Péter, Mamusich Gergely, Körtvélyes István, Alekszics György, Horváth György, Kernajszki Puskás István, Berényi András, Káflar György (Mihályfi) Cziuin Ferencz és Faramarov Lőrincz.

A ki a szabadkai viszonyokat, s a ki a szavazók egyéniségeit ismeri, annak első pillanatra szemébe ötlök, hogy a Mamusich-Antunovich törekvéseket szavazatukkal azok támogatták, a kik csendes bunyevác polgárok ugyan, de a magyar nyelvet keservesen török-zuzzák és nem beszélnek, tehát a sobszenetű vitalkozások tartalmáról fogalmuk sincs.

A főjegyző elleni fegyelmi vizsgálat fölötti ügyben szavaztak 126-an és pedig a vizsgálat elrendelése mellett 90, ellene 36 egyén.

Apróságok a közgyűlésből.

A polgármester álláspontja a tanácsban hol értelmesebb elem uralkodik, kedvezőtlen. Őt tanácsát, és pedig Hevér Géza, Léway Simon, Kertész Nándor, Muesy György és Jankovich Kázmér, tehát a tanács többsége a főjegyző ügyében írásbeli tiltakozást nyújtott be a közgyűléshez a tisztviselő önállóságának új barbár támadása miatt.

Dr. Dominus Simon is beszélt a gyűlésen. Ez az ember egy rövid idő óta lapszerkesztő Szabadkán. Hogy milyen? — arról tanuskodik fellépése; — ő is a fegyelmi vizsgálatot kérte a főjegyző ellen. Ez aztán illik egy sajtó képviselőjéhez.

Kuluncsics Illés pap is ma tartotta meg szűz beszédét. Mint istenszolgájától szelíd-séget, felebaráti szeretetet vártunk, a ki még a bűnösöket is védi. És mit láttunk? Egy rabulistikus embert, ki közeli rokonát is sárba gázolja, feledve azt, hogy e működéséből a papi ruha kenyődik el leginkább. A főjegyző ellen próbálgatta szárnyait.

A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítése illetve módosítása ellen Miloszávyevics Milán, — a főjegyző fegyelmi vizsgálatára hozott határozat ellen pedig Jankovich Kázmér főjegyzés felebbezését jelentettek be.

A közgyűlésen egy hang „pujkát” említett, mire Varga horgasi Péter pirult el szemérmesen, egy más részről „három nyolcas” hangzott, mi Horváth Mórictot pirította el (?)

A „svájciak” egy része nem jelent meg, — egy része nem akart szavazni, — elnökük pedig még nem került elő tehát nem is jelenhetett meg a közgyűlésen.

Gálly György kérdést intézett Mamuzsics Lászlóhoz, hogy ha már jegyzőkönyvbe kívánja vétetni a multkor közgyűlés botrányos jelenetét is, miért nem örököltette meg azokat a botrányokat a miket ők együttesen teremtettek Mukics János polgármestersége alatt a közgyűléseken?

Mánich Pétert nemes hevében a sajtó terén, egy pár buta hang tartósan megzavarta, mire a szónok megjegyzé: „a ki ehhez nem ért, annak lármázu szabad.”

A botrányos közgyűlésnek holnap febr. 14-én d. e. 9 órakor folytatása lesz.

Nyughatatlanok.

A Mamusich banda nem nyugszik. Botrányt provokál mindenütt, s szemérmetlenül tépi szét az igazságot. Lázban vannak, s a láz magas foku, szinte öntudatlan állapotba jutottak. Meddig tart ez így? — Nézetünk szerint addig, a míg a husos fazekaktól elcsúsz az utszélre dőlnek s fogvaczogva kijáznodnak.

A láz neme: hatalmi mábia, mely bajba sok ember meg is űült már.

Ez az oka annak, hogy a főjegyzői választás még mindig kísért, holott rég napirendre kellett volna térni felette. De Mamusich-féle banda még mindig azt kiáltja: „nem lehet!” És e láz hatása alatt háborgó ésszel gyűlésezenek, lármáznak, fonyegőznek. tombolnak és gázolják el kíméletlenül a ki utójokban áll.

Mindéz szoru dolog ugyan, de legalább tűrhető lenne, ha itthon maradnának, de tele lármázzák a fővárosi lapokat is, és csinálnak Szabadkából az országba szóló botránykövet.

Legutóbb mult vasárnap ismét titkos gyűlés volt a „Pest szálloda” termében, melyre csak a meghívottak mehetek be. A bejáratot őrizték, s ha oly városi bizottsági tag akart hallgatónként bejutni, a ki hivatalos nem volt, egyszerűen kiutasították.

Eme titkos konferenciáról tehát közvetlen értesítés nem adhatunk, s egyszerűen közöljük a „Pest Napló” részére eme szöveget által küldött táviratot:

„A mai napon az itteni szabadelvűpárti bizottsági tagok mintegy 130-an Antunovics Mátás pártelnök elnöklése alatt értekezletet tartottak, melyen legelőször is a főjegyzői választásra vonatkozó jegyzőkönyv szövege állapított meg és a legközelebbi közgyűlésnek elfogadás végett előterjeszteni határozatott, minthogy a városi főjegyző által készített jegyzőkönyv szövegében a valódi tényállás leírása elferdített. — Ugyanez alkalommal Kuluncsics József városi főjegyző azon körülménye felett, mely a „Pesti Napló”-ban és a „Nemzet”-ben minden megbízás nélkül hivatalos jelleggel legközelebb megjelent kárhözható itéletet mosdott és dr. Horváth Mór orsz. képviselő és városi bizottsági tag megbízott, hogy a legközelebbi közgyűlésen a főjegyzőnek állásától való felfüggesztése iránt indítványt tegyen. Mind a két határozat egyhangulag, osztatlan egyetértéssel hozatott meg.”

E „tura” értekezlet bou bája a tegnapi közgyűlésen sült el, s hogy kit talált, arról közgyűlési rovatunk lehet híven megemlékezik.

Felfordult világ.

Minden ékeszölésünál szebben beszélnek a tettek.

A minden botrányoztató társadalmi életünk bajait és okait szelöltettük, a midőn reá mutatunk azok kuforrásaira, többé-kevésbé bizonyítékokat hozván fel, a magát szabadelvűnek nevező pártszöveget mindenkor azzal állt elő, hogy azok üres frasisok bizonyítékokkal álljanak elő.

A szövegeteknek tehát bizonyíték kell. Erőszakoskodásuk és éhletetlen eljárásuk igazolására kell e fényesebb bizonyíték, mint a városi főjegyző esete.

Nálunk nem a becsületes, a tisztességes munka a főkérdés, hanem ki az alázatos szolgál, ki nyel el legtöbb igazságtalanságot, mert a ki az igazságot, a kulissza titkait szelöltetni merészi, vesszen el.

A polgármester botrányt botrányra halmoz, s mincs a szövegetben egyetlen egy ember, a ki intó szavát felemelje. De ki is emelhetné fel? Talán az unokabáty, Antunovics M. vagy dr. Horváth? Hát hiszen ha ezen emberek multján végig tekintünk, egész életük merő botrány vagy igazságtalanság.

Egy dr. Horváth Mór merészkedik valakit kérdőre vonni hogyan teljesíti ez kötelességét? Vagy megszegte-e azt?

Joggal és nyomban kérdezheti a közgyűlés és a város polgársága őt, hogyan merészkedik, mint országos képviselő ezen fizetést zsebre vágni? miután a fontos kérdésekben megejtett szavazási alkalmakat kivéve, a mióta megválasztottot egyházamban három napot sem töltött Budapesten.

Ezenfölül anyi botrányos dolog lett már ez uri ember felől a helyi lapokban szelöltetve, hogy csak csodálni lehet az ügyvédi kar, különösen az ügyvédi kamara türelmét, hogyan hallgathatja el mindazon

tisztességtelen dolgokat, melyek dr. Horváth Mór ellen felhozattak?

De lássuk csak mi a büne Kuluncsics József főjegyzőnek?

Az, hogy mint a városi tanács tagja, tudva az igazat, a sok herczehrezzával szemben, a fővárosi lapokban megnyugtatót iparkodott az Antunovics Máté és társai által annyira felháborodottnak hirdett kedélyeket. Célja volt mint hivatalos közegnek, a ki a szövegetet műveleteit ismeri, a félrevezetett közvéleményt az igazi egyenes utra terelni. És ez nagyon is rendén volt, bár nem hivatalos minőségét használta fel.

Elégséges ok-e ez arra, hogy ily, a valóságunk megfelelő közleményért olyan hü- hóval, egy főbb tisztviselő ellen felfüggesztési indítvány tétessék? különösen olyan egyének részéről, a kiknek füle mögött egy valóságos bünkronika van.

Szerintünk nem elégséges, valamint nem volt elégséges ok Stoczek felfüggesztésére sem.

Ha ily gyermekes torzsalkodást a többség sanctionál bármikor is, igen veszedelmes játékot fog űzni a tanácsosai a polgármester javára, és a város nagy kárára: mert

1. Az ilyen okserűtlen felfüggesztések a város kassájának rovására eszközöltetnek, a felfüggesztett tisztviselő helyét ideiglenesen más tisztviselő foglalja el és mindkettő luza a fizetést, de csak egyik dolgozik, továbbá a hivatal átadásával járó munka pangás szintén a közigazgatás rovására megy: de

2. Elfojtja a tanács tagjaiban az igazság kimondását, mely ebbeli eljárás nem is célozhat egyébre, mint erre. — Azt mindenki tudja, hogy Kuluncsics József ezért nem fogja hivatalát elveszteni, de esete a tanács tagjaira, — ha ezek elég gyávák leendnek az illetén féle muszka eljárást tűrni és ellene nem tiltakozni — oly bántólag fog hatni, hogy ma-holnap o-la fogunk jutni, miszerint Szabadkán csak egy ember fogja képviselni a tanácsot és ez az egy szál ember a mindent tudó Mamusich László polgármester.

K. Illás.

Nyilatkozat.

A városi főjegyzői állás betöltésére vonatkozólag a fővárosi lapokban tölem megjelent közlemények folytán Dr. Horváth Mór városi bizottsági tag a törvényhatósági közgyűléshez fegyelmi vizsgálat alá vonatásom és hivatalos állásomtól való felfüggesztésem iránt indítványt adott be.

A tett indítvány törvényessége és egyéb tulajdonságainak bírálatába részemről ki nem terjeszkedem, a nagyérdemű közönség ugy is tisztában van azzal, hogy a tett indítvány a törvény által mindenki és így a tisztviselő részére is biztosított egyéni szabad vélemény nyilvánításnak minő megtámadását tartalmazza.

Hanem olyféle költött és czélzatosan terjesztett állítások és argumentációkkal szemben, mintha én a „Pesti Napló”-ban megjelent közleményem kapcsán a szerkesztőség által tévesen és illetéktelenül használt hivatalos helyről kitételnek rectificáltatását a városi polgármester ur által erre felszólítva megtagadtam, és így a téves és illetéktelen kitétel hallgatag fenntartottam, határozottan tiltakoznom kell.

Midőn a polgármester úr hivatalos helyiségében a „Pesti Napló” kérdéses kivonatos közleményét nekem olvasásra átadta, azt tanuk jelenlétében magaménak ismertem, de rögtön kifogásoltam a hivatalos helyről kitétel illetéktelen használatát, és kijelentém, hogy annak rectificáltatása végett a szerkesztőségnek írni fogok, mire azonban a polgármester úr oda nyilatkozott, hogy az már késő és felesleges, mert ő már e tárgyban távirati nyilatkozatot és rectificálást tett, mire én azt válaszolám, hogy ha ő a helyreigazítást már megtette, s én azzal a tévedést helyrehozottnak vehetem, ugy az enyémre szükség nem lesz, de ha azon helyreigazítással nem érthetek egyet, akkor a szerkesztőnek írni fogok — a mint irtam is, — miután a polgármester úr rectificálásának irányával nem lehettem megelégedve, — mert sem nem állítottam, sem el nem fogadtam, hogy a szóban forgó közleményem hivatalos jellegű lett volna. Hogy

nevem után viselt hivatalomat jeleztem, azzal csak polgári állásomat akartam a szerkesztőségek előtt ismértté tenni, és ez által nekik a félrevezetés ellen biztosítékot nyujtani, a mi annyival is inkább indokolt volt, mert bizon Szabadkán rajtam kívül van még legalább is egy feltucat hasonnevű egyén, és hogy a közleményen polgári állásom megnevezése teljesen jogosult is volt, annak bizonyítéka a mindennapi társadalmi élet, mert ugyan kinek jutna eszébe hivatalos iratnak tekinteni azt, ha egy államhivatalnok, bíró, ügyvéd, pap magánjellegű irataira, leveleire neve után oda jelzi polgári állását, vagy az állás jelzésével már ellátott névkártyára a legkényesebb természetű magán ügyeit vagy épen hírlapi közleményt ír fel?

A polgármester úr nem a „Pesti Napló” téves és illetéktelen kitételeinek rectificálását, hanem hírlapi közleményim visszavonását kívánta tőlem, s ezt tagadtam én meg, erre mondtam, hogy a mit irtam, megirtam, a megirtakért helyt állok, s azokat vissza nem vonom.

Egészen más tehát az, a mit én a polgármester úrnak megtagadtam, és más az — a mi többektől vett halomás szerint — költötten és czélzatosan terjesztetik, miért is én részemről minden jelen előadásomtól lényegben eltérő állításokat határozott valótlanágok és ráfogásoknak nyilvánított.

Szabadkán, 1887. évi február hó 9-én.

Kuluncsics József

városi főjegyző.

VÁLASZ

(a „Szabadság”-nak f. évi 6-dik számában megjelent „Bunyevácaink és a pánszlávok” című cikkének két pontjára.)

Folyó hó 6-án a helybeli „Szabadság” című lapban egy cikk „Bunyevácaink és a pánszlávok” czimvel jelent meg, melylyel neki megy „Antunovits-Mamusich pánszláv szövetkezet” nek s a legnagyobb hazafiatalansággal vádolja tizenhat pontban. A többi között ez a két pont is helyet foglal.

1. „Tagadhatják-e? Hogy elemi iskolánkban a 10 év alatt szép virágzásnak indult magyar nyelv helyett, a bunyevác nyelven való tanítás behozatalára irányították és irányítják törekvéseiket?”

2. „Tagadhatják-e? Hogy a Mamusich-Antunovits szövetkezet uralomra jutása után Antunovits Máté, mint iskolaszéki elnök elnöklése alatt született meg azon határozat, mely az elemi tanítóknak Hurbán szláv nyelvtanát hozza javaslatba tanulmányozás végett?”

Alulírott tanítók kötelesejüknek tartják a tények és az igazság érdekében a fentemlített két pontra válaszolni.

Az első pontban az van mondva, hogy 10 év alatt szép virágzásnak indult a magyar nyelv elemi iskolánkban, s most a bunyevác nyelven való tanítás irányították.

Erre a következőkkel válaszolunk:

1878. évi február 20-án tartott iskolaszéki ülésnek jegyzőkönyvében 217. sz. a elnök Mánich Péter a többi között ezeket mondja: „Az üresedésbe jött V. iskolakerületi I. és II. fosztályu tanítói állomás kellő betöltésére a dalmát nyelv ismerete okvetlenül szükséges, s hogy ezen kellék magában, a pályázatban is ki volt téve; miért is azon pályázók, kik saját vallomásuk szerint az említett nyelv birtokában nincsenek, teljesen mellőzendők; azok pedig, kik állítólag bírják a dalmát nyelvet, de az ezen nyelven való tanításra képesítve nincsenek, jelöltékül fülvétéssenek azon okból, mivel a dalmát nyelven tanításra való képesítés csak mintegy 2 év óta van szokásban és csakis némely képezdéknel; de ha ilyenre esnék a választás, ez csak föltételes legyen addig, míg az illető egy az iskolaszéki által kiküldött bizottság előtti a dalmát nyelv ismeretét nem igazolja. — Határozat: Ezen indítvány az iskolaszéki helyeslésével találkozzván, a választhatók közül feltétlenül kizártnak stb.”

Ellében a mostani iskolaszéki Antunovits Máté iskolaszéki elnök elnöklése alatt 1886. évi január 10-én tartott iskolaszéki ülés alkalmával, amikor mérgesi és bajabuczka szőlők közötti tanyai iskolához tanítók voltak választandók, hol pedig majdnem kizárólag bunyevác ajku gyermekek vannak, a pályázat kihirdetésénél csak annyit

mondott ki, hogy előnyvel bírnak azon pályázók, kik a magyar nyelv mellett még a bunyevác nyelvet is beszélik; tehát nem zárta ki a pályázatból azokat, kik nem bírják a bunyevác nyelvet, mint ezt 1878-ban tették.

1879. évi augusztus hó 26-án tartott iskolaszéki ülés jegyzőkönyvének 198. sz. a. egy helyen szórul-szóra ez van mondva: „Meghagyatván ezúttal Budanovits Antalné szül. Sturez Jusztina és Rózsa Inceze tanítóknak: miszerint a jövő 1879-80. évi tanfolyam alatt a dalmát nyelvet iparkodjanak tökéletesebben annál is inkább elsajátítani, mintán ellen ezelben kénytelen lesz az iskolaszéki elnök komolyabb intézkedés megtételét elrendelni.”

Tessék kimutatni a „Szabadság“-nak azt, hogy a mostani iskolaszék csak ennyit is tett-e a bunyevác nyelv érdekében. van-e egy pont a mostani iskolaszéki jegyzőkönyvekben, hol tenyegedődsz foglaltatnék buvácz nyelv miatt?

Egy intézkedése van a mostani iskolaszéknek, mely az 1884. évi november 9-én 11. szám alá kelt. Ugyanis a mostani iskolaszék is tapasztalta, hogy vannak tanítók, akik nem beszélik a bunyevác nyelvet, vagy csak igen kevéssé; azért a fentebbi szám alatt kimondotta, hogy miután a bunyevác ajku népiskoláink egy részében a magyar nyelv tanításához helytelen módszer alkalmazatik, tehát helyesebb módszer elsajátítására a jobb és nagyobb eredmény biztosítása végett a bunyevác ajku népiskolák tanítóinak Groó Vilmosnak a magyar nyelv tanításához irt vezérkönyve illetőleg módszerének használatát kötelezővé tétessék, mit a vallás és közokt. ministerium adott ki. Megjegyzendő, hogy Groó Vilmos kir. tanfelügyelő Magyarországon, s mint jeles hazafi ismeretes a tanügyterén.

Hurban szláv nyelvtanát sem az iskolaszék, sem a tanítótestületnek egyik tagja sem ismeri; sőt még azt sem tudja, hogy létezik-e olyan.

De még egyet. — A mostani iskola szék 1884. évi szeptember hónapban alakult meg, s azóta egyetlen egy tanítót sem helyezett át bizonyos szempontból, mindenik ott van, hová az előbbi iskolaszék helyezte, az egy Simokovi s Rökust kivéve, kit a tanáról visszahelyezett, de ezt sem a bunyevácok közé, hanem a nyolczadik körbe magyarok közé, míg nem lett volna indokoltan, ha esetleg bunyevácok közé helyeztetett volna át, miután az előbbi iskolaszék alatt ott volt.

Ennyivel tartozunk az igazságoknak. Szabadkán, 1877. február 9.

Mamusich Benedek s. k., Haraszi István s. k., Oláh Károly s. k., Radics Jakab s. k., Petonszky József s. k., Bedzsula József s. k., Budy Etel s. k., Tipka Antalné s. k., Szikra Endre s. k., Ruttkay István s. k., Sárcevitcs Vojnich Anna s. k., Petres Jánosné s. k., Kováts Mihály s. k., Rózsa Inceze s. k., Paukovich Teréz s. k., Haraszi Gyula s. k., Karvázy Ilon s. k., Schmidt Julianna s. k., Rajcsits Péter s. k., Budanovits Antal s. k., Kladek Mihály s. k., Petrik Endre s. k., Simokovics Rökus s. k., Lalits Kálmán s. k., Balogh Antal s. k., Tary József s. k., Kopp Márton s. k., Kuntics Rostás Józsa s. k., Janiga Katicza s. k., Palotay Bódog s. k., Palotay Bódogné s. k., Krizanovits József s. k., Resits Mihály s. k., Török Andor s. k., Pukovich György s. k., Lagler Kúlnacsits Eszter s. k., Hóbi Váli Irma s. k., Lasztovich Lukács s. k.

A tanító testület egy része által felsőbb meghagyásra kiadott eme választán legközelebb megadjuk felvilágosításunkat.

Szinészet.

(Szinrekerültek febr. 5., 7 és 10-kén A Királyfogás, febr. 6-án A Csikós, 8-án A Szabinnők elrablása és 9-én Tricoche és Cacolette.)

A hét kiváló eseménye a háromzben szinrekerült: „Királyfogás” című nagy operette. Ez előadás kétségkívül a szini évad legkitünőbbje volt s oly művészi niveau állott, hogy a legkövetelőbb igényeket is kielégíthette. A rendezés mintaszerű s egy a solisták, mint a kar elismerésre méltó precizitással előadott énekszámait élvezetet nyújtottak. E premier elő kíváncsi-sággal néztünk; mert a fővárosi lapok elismerő kritikája és ama körülmény, hogy egyik legjelesebb írók: Csiky Gergely tolla alul került ki az operette sujetje, kinek ez első kísérlete az operette terén, csak fokozta érdeklődésünket s a szini est valóban érdekes is volt. A libretto meglátásuk Csiky jeles tolla, ki ezáltal is bebizonyította, hogy nemcsak jeles dráma- és vígjáték író, hanem

kiapadhatlan humorával még az operette terén is képes maradandó műveket teremteni. A Királyfogás minden jelenetét élvezetessé teszi a diskrét picantéria s az egészséges humor, mely nagyban különbözik a francia operettek sikamlós, vastag élcezeitől. A darab meséje röviden ez: Radzivil herceget, — ki mint nősábitó nagy hírből áll, — a pápa 3 évi vezeklésre kárhoztatja olyképen, hogy koldus ruhában bebarangolja az országot, Aristokratikus hajlama és a vele született bátor és merész természete sokszor életveszélybe hozza, továbbá Marx és Kopek német s orosz követek cselszövéseinek okvetlen áldozatául esnek, ha egy mentő kéz nem védené, Fjovra alakjában, ki mindenütt nyomában jár és nagyon leleményes módon menti meg a törbe esett lengyel herceget. Radzivil kalandozásai közben belebolondul Lolába, egy granadai polgár leányába, kit Amadil, Don Bernardo granadai inquisitor fia is szeret és Lolától viszont szeretetik. Természetesen ezen büszke spanyol nemes rossz szemmel nézi a fiatal párt és minden eszközt megragad, hogy egymástól elválassza; csak hogy Fjorának az eszén nem lehet tenni, ki pártját fogja a szerelmeknek és Don Bernardonak minden tervét dugába dőnti. Radzivil végre elfordul Lolától és Fjorát boldogítja szerelmével, kibe gyermekkorú játszótársára ismer. Marx és Kopek kepezik a darabban az epizod elemet, kik mint német és orosz követek megnyerüi óhajják Radzivil pártjára; lévén Lengyelországban az idő szerint király választás, mire Radzivil mint lengyel főúr nagy befolyást gyakorolhat s így elősegíthetné a német esetleg orosz trónjelölt megválasztását. Azonban számításuk rosszul ütnek ki; a trónra ideiglenesen Almanzert választják egy éjjelre azon feltétellel, hogy másnap lemond Zsignond lengyel trónjelölt javára, kit másnap királynak ki is kiáltanak.

Radzivil Kiss Pista, Fjorát Réthy Laura, Lolát Hatvanié, Amadil Kissné, Don Bernardot Pusztai, Marxot Molnár, Kopeket Nyitrai személyesítették.

Az operette zenéjét Konti József a népszínház karagya írta, egy tehetséges fiatal zeneszerző, ki már 1-ső operettjével „Elevén ördöggei” is nagy sikert aratott, mely műve nálunk is osztatlan tetszésben részesült. Sok szép dallamos ének-számát bővelkedik a Királyfogás is, melyek nemcsak népszerűen lesznek; az első felvonás fináléjának kontrapuncticus kidolgozása valóban impozáns hatást tesz a hallgatóra, a gyönyörű duett, melyet Hatvanié és Kissné remekül interpretál az operett egyik legszebb száma, telemlitjük e helyütt a gyermekkart, mely az 1-ső felvonás egyik eusmléjában énekel; nagyon kedves kis motívum, mely igen jó hatást tesz a közönségre. A 2-ik felvonás sextettjét gyönyörűen énekeltek Réthy Laura, Hatvanié, Kissné, Molnár, Nyitrai és Hatvani, zajos hatást is keltett; valóban jól esett hallani a sextett művészelőadása és az abban előforduló keringő motívumot, melynek kellemes, fülbemászó dallamát sokan dudolgatták előadás után. A második felvonásban van Réthy Laurának egy igen szép énekszám, melyet művészi énekelt továbbá Kiss Pistának a „Szabadság” dala szintén élénk tapsokat aratott, Molnár Antal coupleja viharos derültségbe hozta a publikumot s vége-hossza sem volt a kihívásnak. A couple refrain az „Alszolgája” bizonyára olyan népszerű lett, mint Csizánybáró. „Ejnye be jó” szójátéka. Ezen felvonás fináléja, oly monumentális erővel és precizitással lett előadva, hogy bátran állíthatjuk, hogy Szabadkán szintársulat operettet annyi hangnnyal és gondos betanulással nem adott. A kath. legényegylet közreműködött a „lengyel himnusz” éneklésében és pedig derekasan. Óhajjuk, hogy e törekvő társulat, mentől többet szerepeljen a nyilvánosság előtt. A 3-ik felvonás férfi karral kezdődik és a király mulattatására szánt fegyvertánczsal, melyet igen szépen adtak elő. E felvonásban, Réthy L. és Kiss P. gyönyörű duettjén kívül van Pusztaiak egy pompás coupleja, melyre falrengető tapsokat kapott. A fináléja ismétlése az 1-ső felvonásban előforduló „Perdül a sarka” kezdetű igen kedves induló motívum.

Az egész operetemben a kar is igen szépen működött; a zenekar derekasan megálta helyét Huber Miksa a derék karaggy vezetője alatt s óhajjuk, hogy annyi társasztó munká, sok tele házat eredményezzen.

Ezzel kapcsolatban megemlíjük még, hogy a szintársulat karaggyának Huber Miksa a urnak jutalomjátéka jövő héten leendő. Közönségünk szives pártfogásába ajánljuk. Megérdemli.

A „Csikós”-ban, a *vasárnapi közönség a kedvelt népszinművében Rózsi szerepe Kissné Honti Mari betegsége miatt Hatvanié kezébe került, ki kerestelen és érzelmenteljes játékkal nemkülönbön szép énekeivel megérdemelt tapsokat aratott. A másik fiszerepben (Andris csikósbojtár) Kiss Pista említendő különösen, ki ez estén

elemében volt; alakítása s dalai a helyzet keretébe illők valának.

A „Sabinnők elrablása” című vígjátékról, mely hirtelen a „Jó Barátok” helyett került színre, csak annyit jegyzünk meg, hogy illuminált előadás volt; silheres jó kedv uralgott a deszkákon s a közönség botránkozás nélkül mulatott a familiárisan folyó előadás felett.

Ez estén üdvözöltük újólag hosszú szünet után a szövetkezet kebelébe ismét visszatért Latabárnét, ki ez estén is a professor szobaleánya, mint a másnap Bombance Fanny szerepében a társulat kedvelt és hasznavehető erőjének bizonyult.

A fardhatlan s majd minden estén igénybe vett jeles színészünk: Molnár Antalnak jutalomjátéka szerdán volt, mely alkalommal az eléggé ismert francia bohózat Tricoche és Cacolette került színre. A közönség a házat meglehetősen számban töltötte meg s felette jól mulatott egy a jutalmazott (Tricoche) valamint Pusztai (Cacolette) élénk és gyors alakításain.

HIREK.

Brenner József ügyvéd-társunkat

és hozzátartozóit nehéz csapás érte: édes apja, a városzerte ismert jó öreg úr meghalt. A család által kiadott szomorú jelentés szövege a következő: „Özv. Brenner Józsefné Hofbauer Aurelia a maga és gyermekei nevében fájdalomtól megtört szívvel jelenti, hogy szeretett férje Brenner József gyógyszerész, Szabadka város törvényhatósági bizottságának tagja f. évi február hó 11-én reggel fél 4 órakor hosszú és súlyos szenvedés után életének 61-ik, boldog házasságának 32-ik évében megszűnt élni.

A gyöngéd férj s önfeláldozó apa elhunytát siratják bánatos özvegyen kívül: gyermekei Lujza, férj. Decsy Dezsőné férjével s gyermekeivel; József nejjével Decsy Etelkával; Eulália, férjével Kosztolányi Árpáddal s gyermekeivel; testvére Brener Lujza özv. Mederschlitzky Ignácné; anyósa özv. Hofbauer Ignácné, nagyanyja Fornwald Terézia, sógorai: Hofbauer Adolf, Vilmos, István és Miklós; továbbá számos rokonai és barátai. A megboldogultnak földi részei február 12-én d. u. 4 órakor lesznek a bajai sírkertben eltakarítva; az engesztelő szt. mise áldozat pedig ugyanazon d. e. 10 órakor fog a Szt.-Teréz egyháznak az Urnak bemutatni. Szabadka, 1887. február 11-én Béke hamvaira!”

Jandek József nyugalmazott törvényszéki irodalgaigazgatót és családját súlyos csapás érte. Neje, kivel egész életét együtt élte át, meghalt. A kiadott szomorú jelentés így hangzik: „Jandek szül. Schmierl Amália f. hó 9-én, éjjel, a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után, 61. élet évében tüdővészben elhunyt. A drága halott elhunytát siratják: férje Jandek József nyg. kir. törv. irodalgaigazgató; gyermekei: János; Seultétné Jandek Mária férjével, Aladár és Ilonka gyermekeivel; Mátyás; özv. Karvázyne Jandek Eleonora János fiával; Riza; özv. Zomboresevitné Jandek Nelli; Vidané Jandek Amália férjével és Etelka; továbbá nővére; özv. Dékutsné szül. Schmierl Jusztina; és fivére: Törley Bálint, valamint számos rokonai és ismerősei. Az engesztelő szent-mise áldozat folyó hó 11-én d. e. 9¹/₂ órakor a szent Györgyi templomban, folyó hó 12-én d. e. 9¹/₂ órakor pedig a szt. Ferenczi templomban fog a Mindenhatónak bemutatni. Hült teteme f. hó 11-én d. u. 3 órakor (1-ső kör, 364. sz. lakásról) fog az úgynevezett zentai sírkertben levő családi sírboltba elhelyeztetni Szabadkán, 1887. évi február hó 10-én. Az örök világosság fényekedjék a drága halottnak!”

Tűz volt ma egy hete délben, tűzoltóság nincs, a szerelvényeink rosszak és el is késnek ősi szokás szerint. A kigyult ház Vuits Tivadár volt, és le is égett.

Vonatkésések. Míg nálunk enyhe napok állottak be addig Mitrovicz-indai vonalon oly havazás van, hogy tegnap előtt három vonat elakadt a vasuton, s az egyik hét órai késedelemmel érkezett Szabadkára. Eszékben uralg a kolera. Nem jó jel a közelgő tavaszra.

Geiger Adolf kárára elkövetett „kaszsa lopás” úgy látszik nem lesz kiderítve soha. A befogottak tisztázták magukat, s a nagy hűhóval vezetett rendőri szaladozásnak nincs semmi eredménye.

Pinczéregyleti bál. A szabadkai pinczerek segélyző egylete javára rendezett táncmulatság f. hó 5-én folyt le a „Pest” szálló összes termeiben. A mindig szolgáló tunkra álló előzékeny pinczerek most az egyszerű vendégek voltak, s nemcsak elegans vendégeknek, hanem ügyes bálrendezőknél is bizonyultak. A mulatság minden tekintetben igen jól sikerült. Városunk előkeleségei csaknem mind jelen voltak, s a bál régi

birnevéhez és fényéhez most is teljesen méltó volt. A bályai tisztet Lichtnecker Andrásné urhölgy vitte mindenkit meghódító előzékenységgel és kellemmel. A rendezőség is mindent elkövetett, hogy mindenki fesztelenül és jól érezze magát, mi teljesen sikerült is. A szép mulatságnak csak a reggeli órák vetettek véget, de a tánc után is sokan ott maradak mulatni Piros Józsi kintű zenéje mellett.

A helyb. kath. legényegylet „Hungária” nagytermében a jövő farsáng 3 nap egy — szavallat, magán dalok — és 1 felvonásos vígjáték — valamint dalárdája által előadandó válogatott kardalokból álló — estélyt rendez táncvizsgálommal összekötve, saját könyvtára javára. Az első két sorban egy zártszék ára 1 frt, a 3-diktól fogva hátrább 50 kr. Jegyek előre kaphatók az egylet pénztárnokánál, Jandek Mátyás városi főlevéltárnoknál és este a pénztárnál. — Miután a kath. legényegylet cddigi báljai mindig jól sikerültek, mindig fesztelenek és tisztességesek; s miután az idei bálók közül is a legnépesebbek egyike volt a legényegylet: biztos kilátás van rá, hogy a most tervezett előadás és bál is jól sikerülend, s a résztvevő közönség amellet hogy egy kedves emlékü farsangi estéje leendő, az egyleti könyvtárnak is újabb lendületet adand, mire bizon nagy szüksége van, miután a reudes tagok által leginkább keresett szép-irodalmi rész még igen kezdetleges és kis számu művekből áll melyek már jobbadán át vannak olvasva. Ez az első alkalom, midőn az egylet egy egész estét kitöltő előadással lép fel s kedveskedik a közönség előtt. Van is nagy készülődés, általános sürgetés és forgás a tagok közt, s már maga ezen lelkesedés ezen újabb pezsgő élet igen jó hatással van az egyletre, s már maga ezen tény is valamiat az általa érzeltöt eredmény is méltó a közönség pártolására.

Nyilvános köszönet. A „szeretetről” címzett szabadkai nőegylet által f. é. január 15-én rendezett bálja után főtiszteendő Kanyurszky György 3 frtot — és tiszteletes Korosy Emil 50 krt küldtek be, az egylet árvaháza alapjának gyarapítására. Fogadják nemeslelkű jótékonyágukért az egylet árvái nevében hálás köszönetünket. Az elnökség.

Közönség köréből.*)

Nyílt levél

(Nagyságos P é c h y A u r é l törvényszéki Elnök urhoz Szabadkán.)

Köztudomásu a panasz törvényszéknél, bíróságnál, hogy nagy a restantia, s aztán tudjuk azt is, hogy a bajt mindig és mindenhol abban keresik, „kevé s a személyzet.” Pedig ez nem mindig igaz. Talán lessz szerencsénk, hogy a zentai kir. járásbíróságot is meglátogatja Nagyságod, s ott meggyőződhetik, hogy van ott ember elég, és még is egy ügydarab egy évben egyszer is alig kerül kézbe.

Hogy mi e késedelemnek egyik oka, azt a hivatalnok nem fogják elárulni, de megmondok tapasztalat után én.

Az alsóbbbrangu tisztviselők eljárának helyben és vidékre is végrehajtásokat foganatosítani, mert a járásbíró urak kiküldik őket?

Miért? Azt ők tudják.

Igaz, hogy kiválóan sürgős cselekedekben megengedhető ez az eljárás, ha végrehajtó nincs a székhelyén, de mikor a bíróságnál két végrehajtó is henyél munkátlanul, akkor iróasztalától nem szabad elrántani az irnokot vagy másik tisztviselőt csak azért, hogy azoknak fizetések mellé napidíjjakat szerezzünk a végrehajtások foganatosítására hivatott közegek megélhetése árán.

Zentán pedig ez így van.

Az itteni járásbíróságnál csodálkozásunkra megértük nemrégiben azt is, hogy egy vidéken teljesítendő végrehajtásra egyik segédtelekönnyvezető küldtetett ki, holott a kinevezett rendes végrehajtók a bírói helyiségek körül dolog nélkül lopták az időt.

Hogy mikép került egy telekönnyvi hivatalnok a polgári perek közé exekutorának, azt csak az eljáró bíró, és a kiküldött tisztviselő tudnak megmondani.

*) E rovat alattiak díjmentesen közöltetnek. Szerk.

